

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 8T/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010008
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6214010008.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Slavomíra Cimermana a prísediacich Viery Šlackej a JUDr. Jozefa Vrábela na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. novembra 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný P. Y. D. J. E. P., nar. XX. XX. XXXX v M. Q., trvale bytom Ž., N. B. XXXX/XX, t. č. v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, občan SR,

ktorému sa v obžalobe kladie za vinu, že dňa 19. 02. 2007 v čase okolo 15,00 h prišiel do predajne vodoinštalačného materiálu a zmenárne v Slovenských Ďarmotách č. 58, namieril na pracovníčku uvedenej predajne J. P., nar. XX. XX. XXXX strelnú zbraň, menovanej povedal: „Daj peniaze rýchlo“, pričom pod hrozbou použitia zbrane z predajne odcudzil finančnú hotovosť vo výške 267.616,- Sk (8.883,22 Eur) a 1.300.000,- Ft, čo bolo v prepočte 173.333,- Sk (5.753,60 Eur), spolu tak finančnú hotovosť vo výške 14.636,83 Eur ku škode T. Š., nar. XX. XX. XXXX,

č í m m a l s p á c h a ť

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák.

sa podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby o s l o b o d u j e, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného S-TEAM s. r. o. Veľký Krtíš, Železničná 6, v zastúpení majiteľom T. Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. B., U. X, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Veľkom Krtíši doručila dňa 08. 01. 2014 pod sp. zn. Pv 28/13/6610-31 tunajšiemu súdu obžalobu na P. Y., nar. XX. XX. XXXX, ktorou ho viní, že skutkom uvedeným v nej sa dopustil spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák.

Na hlavnom pojednávaní zotrvala na skutkovom vymedzení obžaloby a jej právnej kvalifikácii.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28. 11. 2016 v záverečne reči uviedla, že sa pridrižiava svojho prednesu v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016. Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/137/2007 vyplýva, že skutku v tejto trestnej veci sa dopustil dňa 04. 05. 2007 a odsudzujúci rozsudok prvostupňového súdu bol vyhlásený 07. 02. 2008, teda v prejednávanej veci došlo k spáchaniu skutku skôr, než vo veci 1T/137/2007 bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok, preto prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu.

V záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016 navrhla uznať obžalovaného vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák., keďže z protiprávneho konania ho usvedčujú výpovede svedkov W. a P.. Pri ukladaní výmery trestu navrhla prihliadnúť na jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a žiadnu poľahčujúcu okolnosť a trest uložiť postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. Obžalovaného pre výkon trestu navrhla zaradiť do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V prejednávanej trestnej veci posledne rozhodol okresný súd rozsudkom zo dňa 18. 04. 2016 č. k. 8T/4/2014-325, ktorým obžalovaného podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Na odvolanie prokurátorky Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 29. 06. 2016 sp. zn. 3To/69/2016 napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že okresný súd nepostupoval procesne správne, keď nevykonal procesný úkon rekognície, ktorého vykonanie navrhol na hlavnom pojednávaní okresný prokurátor. Neobstojí tvrdenie okresného súdu o odmietnutí rekognície naživo z dôvodu, že by poškodená sa mala obžalovaného báť. Takéto tvrdenie je účelové, svedkyňa nemá dôvod a neuviedla žiadny zákonný dôvod, prečo by mala odmietnuť podstúpiť takýto procesný úkon. Úkon rekognície nie je výpoveďou svedka a nevzťahuje sa naň právo svedka odoprieť vypovedať, pokiaľ nie sú splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 130 Tr. por. Povinnosťou svedka je podľa § 127 Tr. por. vypovedať a bezdôvodné odmietnutie vypovedať je postihnutelné ustanoveniami Trestného poriadku. Bude preto povinnosťou súdu prvého stupňa dôsledne rešpektovať procesné ustanovenia pri hodnotení dôkazov v rámci rozhodovania vo veci samej a presvedčivo odôvodniť výrokovú časť rozsudku.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní smie súd prihliadnúť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie súd do neho stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky treba odôvodniť aj tieto výroky.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Okresný súd po zrušení jeho predchádzajúceho rozsudku zo dňa 18. 04. 2016 č. k. 8T/4/2014-325 krajským súdom uznesením zo dňa 29. 06. 2016 sp. zn. 3To/69/2016 sa riadil právnym názorom vysloveným krajským súdom.

Na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016 opätovne vypočul obžalovaného. Tento uviedol, že sa pridrieva svojich prednesov, ktoré uviedol do zápisníc počas hlavných pojednávaní. Pokiaľ krajský súd vo svojom rozhodnutí zvyrazňuje význam neopakovateľného úkonu akým je rekognícia poznamenal, že sa tohto úkonu nepodrobil. Úkon bol vykonávaný len so svedkami P. a T.. Jeho vtedajšia obhajkyňa Mgr. Legényová sťažnosťou napadla zákonnosť tohto úkonu. Bolo namietané aj to, že sa ho nezúčastnila tzv. nezúčastnená osoba. O sťažnosti rozhodoval Najvyšší súd SR, ktorý konštatoval, že sťažnosť nebola dôvodná, pretože on v tom čase nebol v procesnom postavení obvineného.

Obhajca na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016 uviedol, že rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým posledne zrušil rozhodnutie okresného súdu považuje vyslovene za nezákonné. Okresný súd sa už dvakrát dostatočne vysporiadal s dôkazným stavom v prejednávanej trestnej veci. Je neprípustné, aby odvolací súd konštatoval, citujem: „Neboli vykonané všetky dôkazy o vine“ obžalovaného. Takéto stanovisko odvolacieho súdu nemožno akceptovať. Pokiaľ sa odvolací súd odvoláva na procesný úkon rekognície, tento bol vykonaný ešte pred vznesením obvinenia. Povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní bolo teda tento úkon zopakovať po vznesení obvinenia, čo sa nestalo. Bežne sa stáva, že rekogničné úkony v trestných veciach sa vykonávajú po vznesení obvinenia, preto argumentáciu odvolacieho súdu, že sa jedná o neopakovateľný úkon považuje za nepostačujúcu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016 súd opätovne vypočul svedka D. W.. Na otázku predsedu senátu, či sa pridržiava svojich výpovedí z predprípravného konania (06. 12. 2012), z prípravného konania (15. 08. 2013) a z hlavného pojednávania (20. 04. 2015) uviedol, že si nespomína už na obsah výpovede z roku 2012. Požiadal súd, aby ho s touto výpoveďou oboznámil. Predseda senátu prečítal výpoveď svedka z predprípravného a prípravného konania potom, ako námietke obhajcu nevyhoveli. Takto postupoval v zmysle § 264 ods.2 Tr. por., keďže sa vo výpovediach svedka, najmä v časti okolností za ktorých sa dozvedel o spáchaní trestnej činnosti objavili odchylnosti.

Svedok zotrval na svojej predchádzajúcej výpovedi a uviedol, že takto vtedy vypovedal preto, lebo dostal za to „dostatočný trest“. Tento dostatočný trest rozviedol v tom, že sa stal spolupracujúcou osobou polície pri vyšetrowaní rôznej napáchanej trestnej činnosti. Jeho spolupráca spočívala v tom, že poskytoval orgánom činným v trestnom konaní informácie a to nielen o P. Y., ale aj o iných osobách a skutkoch, o ktorých mal vedomosť.

Súd podľa § 271 ods. 2 Tr. por. s odkazom na § 125 Tr. por. učinil konfrontačný úkon spôsobom „tvárou v tvár“ medzi obžalovaným a svedkom. Obžalovaný na otázky vypovedal, že sa so svedkom stretol viackrát, avšak na obsah rozhovorov sa nepamätá. Pri týchto stretnutiach on zvykol piť pivo a svedok vždy len kávu a nealko nápoje. Na tému informácie, ktorá odznela z televízie, že bola vykonaná lúpež v okrese Veľký Krtíš sa so svedkom nerozprával. So svedkom v minulosti nepáchal žiadnu trestnú činnosť.

Na otázky svedok vypovedal, že sa obžalovaného pýtal, či vykonal on tú lúpež v okrese Veľký Krtíš, keď to uverejňovala televízia. On pri lúpeži nebol. Pri rozhovore s obžalovaným nikto iný prítomný nebol. Ani on s obžalovaným spoločne nepáchal trestnú činnosť. V minulosti obžalovanému požičal finančnú hotovosť, ktorú mu na splátky vrátil. Za spolupracujúcu osobu s políciou sa rozhodol preto, lebo bolo v jeho prípade upustené od potrestania. K trestu, ktorý dostal, mu hrozilo ešte 5 rokov navyše. To môže nazvať ako odmenu za spoluprácu. V minulosti sa nevyjadril na adresu obžalovaného, že mu je smutno, keď on musí byť v base a obžalovaný je na slobode. Vždy mu bolo úplne jedno, či je obžalovaný na slobode, alebo vo výkone trestu.

Svedkyňa J. P. na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016 uviedla, že sa pridržiava svojich výpovedí, ktoré podala do zápisníc na hlavných pojednávaniach v dňoch 18. 05. 2015 a 18. 04. 2016. Výpovede nežiadala doplniť.

Súd podľa § 271 ods. 2 Tr. por. s odkazom na § 126 Tr. por. pristúpil k rekogničnému úkonu a to z fotodokumentácie obsiahnutej v trestnom spise. Svedkyňi bolo dané k nahliadnutiu - fotoalbum č. I. 103 - 110 s výzvou, aby sa vyjadrila, či niektorá z týchto podobizní je podobizňou obžalovaného. Svedkyňa po nahliadnutí do fotoalbumu uvádza, že si už na podobizeň páchatel'a nepamätá. Ani jedna z podobizní pod č. 1 - 6 sa podľa nej nepodobá na osobu páchatel'a. Ďalej bola svedkyňi predložená k nahliadnutiu fotodokumentácia zo spisu - prílohová obálka č. I. 316. Svedkyňa po nahliadnutí do nej uviedla, že nevie uviesť, ktorá z podobizní patrí páchatel'ovi. Na otázku súdu, nech svedkyňa uvedie, či prítomný obžalovaný je tou osobou, ktorá bola páchatel'om lúpeže uviedla, že si už nepamätá a obžalovaného neoznačila za páchatel'a. Rekogničný úkon bol ukončený, obžalovaný nemal pripomienky k vykonanému dôkazu.

Obhajca na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016 v záverečnej reči navrhol obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodiť. Jednoznačne tvrdí, že všetky dôkazy, ktoré boli na hlavných pojednávaniach vykonané tunajším súdom boli zákonné a správne. Súd vyhodnotil z nich správne právne názory. To nemôže povedať o rozhodnutí krajského súdu, ktorý nad rámec svojich

kompetencií konal a vydal nezákonné rozhodnutie. Len za zmienku stojí fakt, že nasmeroval okresný súd na vykonávanie dôkazov svedčiacich len o vine. Svedkyňa P. vypočutá na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016, ktorá podstúpila rekogničný úkon, nevedela pri ňom opoznať obžalovaného ako páchatela spôsobom vykonávanej rekognície „tvárou v tvár“ a ani spôsobom vykonávania rekognície z fotoalbumov. Práve táto osoba mala poskytnúť nespochybný a nepriestrelný dôkaz, z ktorého má súd vychádzať. Svedok W. vysvetlil, prečo vypovedal tak, ako vypovedal. Za 5 rokov odňatia slobody mu stálo za to, takto vypovedať.

Obžalovaný sa pripojil k prednesu svojho obhajcu. V práve posledného slova uviedol, že sa cíti absolútne nevinný.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016 po skončení záverečných rečí vyhlásil podľa § 276 ods. 1 Tr. por. uznesenie, ktorým odročil hlavné pojednávanie za účelom doplnenia dokazovania a to vyžiadania a pripojenia spisov Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/65/2006 a 1T/137/2007 a rozhodol, že bude v hlavnom pojednávaní pokračovať.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28. 11. 2016 súd podľa § 269 Tr. por. prečítal podstatný obsah pripojeného trestného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/137/2007. Obžalovaný nemal k čítanému dôkazu pripomienky.

V záverečnej reči tak prokurátor ako aj obhajca odkázali na prednesené záverečné reči na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016. Tohto hlavného pojednávania sa obžalovaný nezúčastnil, keďže dňa 15. 11. 2016 listom požiadal súd o konanie v jeho neprítomnosti.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci potrestá sa odňatím slobody na 3 až 8 rokov.

Podľa § 188 ods. 2 písm. b) Tr. zák. odňatím slobody na 7 rokov až 12 rokov sa páchatel potrestá ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 188 ods. 2 písm. c) Tr. zák. odňatím slobody na 7 rokov až 12 rokov sa páchatel potrestá ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Skutková podstata trestného činu lúpeže je špecifická tým, že ňou sú chránené dva objekty a to osobná sloboda a majetok, ktorého sa tak chce páchatel zmocniť. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v použití násillia alebo hrozby násillím ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného. Pre naplnenie tejto stránky sa vyžaduje použitie násillia alebo hrozby bezprostredného násillia, ktorá musí byť smerovaná v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Zmocnením sa veci treba rozumieť, že páchatel si zjedná možnosť s vecou nakladať s vylúčením toho, kto ju mal dosiaľ vo svojej moci. Ide o prevedenie faktickej moci nad ňou z oprávnenej osoby na páchatela. Napadnutý nemusí byť vlastníkom veci stačí, že ju má vo svojej dispozícii. Subjektívna stránka tohto trestného činu vyžaduje úmyselné konanie. Kvalifikovaná skutková podstata tohto trestného činu obsiahnutá v odsekoch 2 až 4 zintenzívňuje konanie páchatela, prihliada na závažnosť následku takéhoto konania a precizuje objekt trestného činu.

Prokurátorka v obžalobe viní obžalovaného z naplnenia znakov trestného činu lúpeže uvedených tak v základnej skutkovej podstate, ako aj jeho kvalifikovanej skutkovej podstate. Trestný čin lúpeže podľa § 188 Tr. zák. má charakter zločinu (§ 11 ods. 1 Tr. zák.).

Obžalovaný sa mal dopustiť tohto zločinu konaním dňa 19. 02. 2007, kedy za použitia zbrane mal vojsť do predajne vodoinštaláčného materiálu a zmenárne v Slovenských Ďarmotách a zmocniť sa finančných prostriedkov.

Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán (§ 2 ods. 12 Tr. por.).

Pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak (§ 2 ods. 19 Tr. por.).

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy, ktoré navrhol obžalobca (prokurátorka) v obžalobe a tiež tie, ktoré mu určil vykonať krajský súd vyslovením právneho názoru v prejednávanej trestnej veci. Obhajca vykonal iné dôkazy ako navrhla prokurátorka na hlavnom pojednávaní nenavrhol.

Z pripojeného vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície, Veľký Krtíš ČVS: ORP-284/KP-VK-2012 sa potvrdzuje, že podnetom na začatie trestného stíhania vo veci sa stala zápisnica o podanom trestnom oznámení zo dňa 19. 02. 2007. Oznamovateľom bola J. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G.Á. M. F. č. X, ktorú súd v prejednávanej trestnej veci vypočul ako svedkyňu. Vyšetrovateľ PZ začal v tento deň trestné stíhanie vo veci pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák.. Vyšetrovateľ PZ podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie voči P. Y., nar. XX. XX. XXXX dňa 16. 04. 2013 pre skutok zo dňa 19. 02. 2007, ktorým boli naplnené znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák.. Uznesenie bolo obvinenému (obžalovanému v prejednávanej trestnej veci) doručené dňa 02. 05. 2013 na adrese B. XX/X, XXX XX T. C..

Z uvedeného vyplýva, že do 02. 05. 2013 sa vec nachádzala v tzv. predprípravnom konaní a počnúc týmto dňom sa dostala do štádia tzv. prípravného konania. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva aj to, že dňa 27. 04. 2007 vyšetrovateľ vydal uznesenie podľa § 228 ods. 1 Tr. por., ktorým trestné stíhanie vo veci prerušil, lebo sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Uznesením vyšetrovateľa PZ z 06. 12. 2012 bolo podľa § 228 ods. 5 Tr. por. rozhodnuté o pokračovaní v trestnom stíhaní.

Obvinený P. Y. bol v trestnej veci prvýkrát vypočutý dňa 02. 07. 2013. Vypovedal v prítomnosti mu ustanovenej obhajkyne Mgr. Andrey Legényovej. Obvinený bol vypočutý a vyťažovaný najmä k výpovedi svedka W., ktorý ho usvedčoval zo spáchania trestnej činnosti. Obvinený poprel spáchanie trestnej činnosti a výpoveď svedka označil za vykonštruovanú.

Vyšetrovateľ PZ učinil dňa 18. 12. 2012 rekogničný úkon so svedkyňou J. P. za účelom opoznania páchatel'a z predložených fotografií. Tento rekogničný úkon bol vykonaný v štádiu predprípravného konania. Z jeho obsahu sa potvrdzuje, že svedkyňa na 99 % opoznala ako páchatel'a obžalovaného spomedzi predložených šiestich fotografií.

Vyšetrovateľ PZ učinil dňa 12. 11. 2013, t. j. už v štádiu prípravného konania, ďalší rekogničný úkon so svedkom L. T.Á. Účelom tohto úkonu bolo opoznanie páchatel'a z predloženej fotodokumentácie. Svedkovi boli predložené rovnaké fotografie ako svedkyňi P.. Svedok ako možného páchatel'a označil s 80 % istotou z legendy osobu L. Q. a nie obžalovaného.

Obidvaja svedkovia boli jediní, ktorí boli vnútri miestnosti, kde došlo k lúpeži a boli teda k páchatel'ovi v postavení tvárou v tvár.

Obžalovaný bol ešte v procesnom postavení svedka dňa 27. 03. 2013 vypočutý k začatému trestnému stíhaniu vo veci. Uviedol, že nemá vedomosť o žiadnej lúpeži, ku ktorej malo dôjsť v zmenárni v obci Slovenské Ďarmoty v minulosti. Osobu D. W. pozná, avšak sa k tejto osobe odmietol bližšie vyjadriť.

Obžaloba bola na tunajší súd podaná dňa 08. 01. 2014. Počas celého súdneho konania obžalovaný popieral spáchanie trestnej činnosti, pre ktorú bola podaná na neho obžaloba. Obžaloba ako usvedčujúce dôkazy označila výpoveď svedkyne - poškodenej J. P. a závery rekognície s touto osobu podľa fotografií zo dňa 18. 12. 2012. Tiež ako usvedčujúce dôkazy označila výpovede svedkov L. T. a D. W..

Obhajoba poukazovala na oslobodzujúce dôkazy a to rekogničný úkon z 12. 11. 2013 vykonaný so svedkom L. T.. Rekogničný úkon vykonaný so svedkyňou P. zo dňa 18. 12. 2012 označila ako nepoužiteľný v tomto trestnom konaní, keďže bol vykonaný ešte v štádiu tzv. predprípravného konania. Obhajoba ako oslobodzujúci dôkaz označila aj znalecký posudok, ktorý vyhotovil Kriminalistický a expertízny ústav PZ v Slovenskej Ľupči a protirečivé výpovede svedkyne - poškodenej J. P. a svedka L. T.. Ako za nepoužiteľný dôkaz označila výpoveď svedka D. W., ktorý si svoju trestnosť vykupuje

účelovými výpoveďami, čo sám nepoprel, keď na hlavnom pojednávaní uviedol, že za usvedčujúcu výpoveď proti obžalovanému dostal tzv. „dostačujúci trest“, keď mu hrozilo uloženie trestu odňatia slobody o 5 rokov navyše.

Súd na hlavnom pojednávaní po poslednom zrušení rozsudku okresného súdu odvolacím súdom koncentroval dokazovanie na vyjasnenie tých okolností, ktoré súviseli s opoznaním páchatela svedkyňou - poškodenou P.. Táto svedkyňa pri lúpeži pracovala v predajni poškodeného ako predavačka, bezprostredne a priamo vnímala osobu páchatela, ktorý na ňu hovoril, držal v ruke akýsi predmet ako pištoľ a prikazoval jej vydať finančnú hotovosť. V tomto smere odvolací súd nariadil vykonať rekogničný úkon, ktorému je svedkyňa povinná sa podrobiť.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016 učinil so svedkyňou P. tento rekogničný úkon z fotodokumentácie obsiahnutej v trestnom spise. Svedkyňa z fotoalbumu, ktorý jej bol predložený k nahliadnutiu neopoznala páchatela a neurčila obžalovaného, voči ktorému bola v pozícii „tvárou v tvár“ za páchatela lúpeže. Svedkyňa uviedla, že si už nepamätá na podobizeň páchatela.

Jednou zo zásad, ktorou sa riadi trestné konanie je aj zásada: „in dubio pro reo“. Táto zásada zakotvuje, že orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné po vyvolaných pochybnostiach tieto vyložiť v prospech obžalovaného (obvineného). Inak povedané, ak svedkyňa pri rekogničnom úkone na hlavnom pojednávaní obžalovaného nespochybnene neoznačila za páchatela lúpeže, nemožno ho z trestnej činnosti usvedčiť len preto, že od jej spáchania uplynul dlhý časový úsek a v predprípravom konaní mala páchatela opoznať. Je nutné poznamenať, že svedkyňa neopoznala páchatela nielen zo zhodného fotoalbumu, ktorý bol použitý v rámci opoznávacieho úkonu v predprípravnom konaní, ale neopoznala ho ani z fotoalbumu, ktorý bol zadovážený počas súdneho konania od polície na návrh prokurátorky. Tento album je v spise žurnalizovaný v prílohovej obálke č. I. 316. Nemožno opomenúť ani to, že tento nový fotoalbum obsahujúci zoznam nových osôb sa vyznačoval aj tým, že sú v ňom zobrazené typovo rozdielne osoby, z ktorých práve osoba obžalovaného má ako jediný určené modré pozadie a ako jediný sa nachádza v obidvoch opoznávacích fotoalbumoch.

Podľa obžaloby ďalšími usvedčujúcimi dôkazmi zo spáchania trestnej činnosti obžalovaným boli výpovede svedkov L. T. a D. W.. Z týchto svedkov bol svedok L. tzv. korunným svedkom, nakoľko sa v čase lúpeže nachádzal v predajni. Svedok W. nevnímal dej vlastnými zmyslami, ale informácie o páchaní trestnej činnosti mal nadobudnúť len sprostredkované a to paradoxne priamo od obžalovaného. Svedok L. bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 20. 04. 2015, kedy uviedol, že sa pridrižiava svojich výpovedí, ktoré podal do zápisnice o výsluchu pred vyšetrovateľom OR PZ vo Veľkom Krtíši v dňoch 19. 02. 2007 a 31. 10. 2013. Obžalovaného nepozná, ani ho v živote nevidel. V čase, keď došlo k lúpeži sa nachádzal v predajni ako zákazník. Za pultom bola predavačka. Zrazu do predajne vstúpil muž, ktorý mal tmavé okuliare a čiapku. Vyzval ho, aby dal ruky hore. V takejto stojatej polohe z rukami nad hlavou zotrval celý čas, pokiaľ bol páchatel v predajni a sledoval dianie. Páchatel predavačke predložil vrečko, do ktorého mala vložiť peniaze. Predavačka jeho výzvu uposlúchla, pretože mieril na ňu zbraňou. Všetko trvalo asi 4 - 5 minút. Potom, ako mu predavačka peniaze vydala, vybehol z obchodu, nasadol do pristaveného vozidla s vodičom a prudko odišli preč. Vozidlo malo maďarskú evidenčnú značku. Lúpežník rozprával na predavačku po slovensky. Aj keď on tomuto jazyku nerozumie, usúdil z gestikulácie a pokynov, že pýtal od predavačky peniaze.

Svedok D. W. na hlavnom pojednávaní dňa 20. 04. 2015 vypovedal, že sa pridrižiava svojich výpovedí, ktoré podal do zápisnice pred vyšetrovateľom OR PZ vo Veľkom Krtíši dňa 06. 12. 2012 a 15. 08. 2013. Na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016 sa týchto výpovedí rovnako pridrižiaval. S obžalovaným sa pozná asi 10 rokov, v minulosti boli priatelia. Pre vzájomné nezhody ich priateľstvo pominulo. V minulosti obžalovanému požičal finančnú hotovosť, ktorú mu obžalovaný vrátil. Práve pri vrátení pôžičky sa mal pred ním obžalovaný zmieniť, že peniaze pochádzajú z lúpeže. Pôžičku mu vracal v niekoľkých splátkach, nie naraz.

Súd aplikujúc na dôkazný stav ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil získané a zabezpečené dôkazy jednotlivo i v ich súhrne, pričom aplikujúc na trestné konanie ustanovenie § 2 ods. 19 Tr. por. prihliadol len na tie dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Všetci vypočutí svedkovia na hlavnom pojednávaní v úvode svedeckého výsluchu uviedli, že sa pridrižiavajú svojich výpovedí, ktoré podali do zápisnice o výsluchu v prípravnom konaní. Aj keď s odstupom času je nutné pripustiť, že svedkovia

sa na prežitú udalosť už nemusia detailne pamätať, ich výpovede nemôžu byť v zásadných veciach rozporuplné. Tak napríklad svedkyňa - poškodená J. P. v prípravnom konaní vypovedala, že sa pozerala páchatelovi priamo do tváre a všimla si na jeho obličaji zvláštne znamenie, ktoré ho identifikovalo a ním boli neprehliadnuteľné a viditeľne okrúhle nosné diery, ktoré mal. Toto rozpoznávacie znamenie sa nemôže zmeniť ani pribúdaním veku takejto osoby. Na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016 svedkyňa v postavení oproti obžalovanému „tvárou v tvár“ na toto znamenie nepoukázala. Konštatovala, že v osobe obžalovaného nemôže označiť páchatela lúpeže. Poškodená na hlavnom pojednávaní dňa 18. 05. 2015 na otázku prokurátorky odpovedala, že by páchatela zrejme neopoznala po toľkých rokoch, keďže človek sa mení. Na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016 mala možnosť svedkyňa označiť osobu páchatela aj z fotoalbumu, ktorý bol zabezpečený v čase vedeného vyšetrovania a v ktorom v čase predprípravného konania jednoznačne opoznala páchatela. Na tomto hlavnom pojednávaní už z tohto fotoalbumu páchatela neopoznala. Toto neopoznanie páchatela svedkyňou - poškodenou, keď v predajni v čase lúpeže sa nachádzala okrem nej jediná osoba a to zákazník L. T., ktorý z predloženého fotoalbumu v prípravnom konaní vôbec páchatela neopoznal, vytvára zásadný prielom v dokazovaní v tom, že sa obžalobou označené usvedčujúce dôkazy nepreukázali.

Keďže ani jedna zo strán v trestnom konaní vykonanie ďalších dôkazov nenavrholala, súd dokazovanie vyhodnotil v jeho súhrne a dospel k tomu záveru, že sa nepodarilo dokázať to, že skutok spáchal obžalovaný. Z uvedeného dôvodu súd podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby obžalovaného oslobodil.

V trestnom konaní si uplatnil v rámci jeho súčasťi tzv. adhézneho konania poškodený T. Š. nárok na náhradu škody, ktorú vyčíslil vo výške 14.636,83 Eur. Za aplikácie ustanovenia § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného T. Š. podnikajúceho pod označením S-TEAM s. r. o. Veľký Krtíš, Železničná 6, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ resp. § 45 ods. 1).